

Agermanats amb Bobog

Aquest setembre s'haurà inaugurat una escola maternal a Bobog, Camerun. 80 infants poden assistir cada dia al parvulari, fer un àpat complet i ben elaborat, rebre l'educació que els proporcionaran tres mestres, ser controlats mèdicament cada mes, fer possible així que les seves mares no se'ls hagin d'emportar a l'esquena tot el dia o que els germans més grans no hagin de quedar-se a guardar-los perdent així l'escola. En un espai on fa un any només hi havia vegetació de selva a hores d'ara hi ha l'edifici escolar, el mobiliari necessari i uns infants escolaritzats.

Tot això ha estat gràcies a l'Agermanament que la parròquia, acompanyada pels ajuntaments de Roda i Les Masies, i per les parròquies de Cantonigròs i Rupit, ha establert amb Bobog.

Roda té un poble germà a la selva del Camerun. Un poblat que per no tenir no té ni aigua, ni camps, ni carreteres, ni botigues, ni escola maternal; sí, però, molts nens amb la felicitat al rostre, sense higiene i amb una alimentació molt precària, esperant escola.

La història va començar participant en un dels viatges que Agermanament de Barcelona fa cada any a Camerun per veure com van els programes que són subvencionats des d'aquí; història que ha continuat amb dues altres visites de rodencs i rodenques aquest any, per veure com anava el projecte i com hi podem continuar col·laborant des de casa.

Anar a països del tercer món i tornar amb una gran col·lecció de fotos per mostrar la pobresa als amics, i essent aquí quedar-se amb els braços plegats, fóra una mofa. És això el que ha volgut evitar el grup de persones que s'ha compromès a empènyer aquest projecte. Els nostres pobles hi han respost amb rapidesa i generositat, recollint en pocs mesos els 15.000 € necessaris per construir l'escola. Ara tots veiem que aquest ajut no pot ser només puntual, sinó que requereix continuïtat. Estar agermanats amb un poble, tenir un germà vol dir cuidar-lo, cada dia, en allò que vagi necessitant. No és només una obligació si no un honor el poder-ho fer, un camí de generositat que se'ns ofereix.

És veritat que aquí hi ha necessitat, però és més veritat encara que allà i a tants altres llocs les mancances són molt més greus. Cal cuidar els d'allà sense descuidar els d'aquí. Aquest inici de curs ja es comunicarà com podem apadrinar tots aquests infants per mantenir permanentment amb un preu ben mòdic la nostra escola germana.

Ramon Bufí